

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 5 grudnia 2019 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych
w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	Sławomir Franek (spr.)
Członkowie:	<i>Z-ca Przewodniczącego GKO:</i>	Michał Szczepan Jędrzejczyk
	<i>Członek GKO:</i>	Leszek Paweł Biedka
Protokolant:		Dorota Machnicka

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Anny Rotter, po rozpoznaniu, na rozprawie w dniu 5 grudnia 2019 r., odwołania wniesionego przez Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych na niekorzyść Pana (1) (zam. ul. ...), pełniącego w czasie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Prezesa Akademickiego Zespołu Sportowego (...) oraz Pana (2) (zam. ...), pełniącego w czasie popełnienia naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Sekretarza Akademickiego Zespołu Sportowego (...), od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu z dnia 3 grudnia 2018 r., sygn. akt ZDB-4100-14/2018, którym Regionalna Komisja Orzekająca umorzyła postępowanie wobec **Pana (1)** oraz wobec **Pana (2)** w zakresie postawionego zarzutu dotyczącego naruszenia dyscypliny finansów publicznych, to jest popełnienia czynu określonego w art. 9 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1440.), zwanej uondfp, polegającego na wydatkowaniu niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotację w dniu 12 czerwca 2017 r. przez Akademicki Zespół Sportowy (...) otrzymanej w 2017 r. z budżetu Województwa (...) dotacji w kwocie 7.000 zł na realizację zadania publicznego pn. „Udział akademickiej reprezentacji Województwa (...) w badmintonie w Akademickich Mistrzostwach Europy w (...) w dniach od 26.06.2017 r. do 04.07.2017 r.”;

Komisja Orzekająca I instancji orzekła, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa,
orzeka:

na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 uondfp, utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

Uzasadnienie

Orzeczeniem z dnia 3 grudnia 2018 r. Regionalna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu (dalej RKO lub Komisja) umorzyła wobec (1) oraz (2), pełniących funkcje odpowiednio Prezesa oraz Sekretarza Zespołu Sportowego (...), postępowanie w zakresie postawionego zarzutu dotyczącego naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 9 pkt 1 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (dalej uondfp) polegającego na wydatkowaniu niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotację w dniu 12 czerwca 2017 r. przez Akademicki Zespół Sportowy (...) otrzymanej w 2017 r. z budżetu Województwa (...) dotacji w kwocie 7.000 zł na realizację zadania publicznego pn. „Udział akademickiej reprezentacji Województwa (...) w badmintonie w Akademickich Mistrzostwach Europy w (...) w dniach od 26.06.2017 r. do 04.07.2017 r.

Rozprawa w przedmiotowej sprawie odbyła się wskutek złożonego przez Rzecznika dyscypliny finansów publicznych właściwego w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Opolu (dalej Rzecznik), wniosku o ukaranie z dnia 28 września 2018 roku, w którym za postawione Obwinionym zarzuty wnioskował dla każdego z nich o wymierzenie kary upomnienia.

RKO ustaliła bezspornie, że Obwinieni reprezentując Akademicki Zespół Sportowy (...) (jako Zleceniobiorca) zawarli w dniu 5 maja 2017 r. umowę nr R.U.DKS-II.042.1.5.2017, stanowiącą podstawę przekazania z budżetu Województwa (...) (Zleceniodawca) dotacji w łącznej kwocie 7.000 zł, na realizację zadania publicznego pn. „Udział akademickiej reprezentacji Województwa (...) w badmintonie w Akademickich Mistrzostwach Europy w (...) w dniach od 26.06.2017 r. do 04.07.2017 r.”.

Powołana umowa stanowiła, m.in. w:

- §1 ust. 1, iż Zleceniodawca zleca Zleceniobiorcy realizację przywoływanego zadania publicznego określonego szczegółowo w ofercie złożonej przez Zleceniobiorcę, a Zleceniobiorca zobowiązuje się wykonać zadanie publiczne w zakresie określonym i na warunkach określonych w niniejszej umowie;
- §2 ust. 2 pkt 1, iż termin poniesienia wydatków dla środków pochodzących z dotacji ustala się od dnia 26.06.2017 r. do dnia 18.07.2017 r.;
- § 10 ust. 6, iż środki wykorzystane niezgodnie z przeznaczeniem, pobrane nienależnie lub w nadmiernej wysokości podlegają zwrotowi na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 1870 z późn. zm.) - w szczególności jej art. 252.

W dniu 12 czerwca 2017 r., AZS (...) uregulował ze środków dotacji w kwocie 7000 zł opłatę za udział w Akademickich Mistrzostwach Europy w Badmintonie w (...), udokumentowaną fakturą (...) z dnia 27 czerwca 2017 r., co oznaczało, że termin zapłaty tej faktury wykraczał poza terminy poniesienia wydatków dla środków pochodzących z dotacji tj. 26.06.2017 r. - 18.07.2017 r. Powyższe stanowiło podstawę wszczęcia postępowania i wydania w dniu 18 maja 2018 r. decyzji nakazującej zwrot do budżetu Województwa (...) rzeczony kwoty 7.000 zł ze względu na wykorzystanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem. Od tej decyzji nie złożono odwołania.

Komisja ustaliła, iż Obwinieni, pełniąc funkcje odpowiednio Prezesa oraz Sekretarza stowarzyszenia Akademicki Zespół Sportowy (...), podlegają na mocy art. 4 ust. 1 pkt 4 uoondfp odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych jako osoby wykonujące w imieniu podmiotu niezaliczanego do sektora finansów publicznych, któremu przekazano do wykorzystania lub dysponowania środki publiczne, czynności związane z wykorzystaniem tych środków lub dysponowaniem tymi środkami.

Komisja ustaliła również, iż ze środków z dotacji z Urzędu Marszałkowskiego opłacono opłatę na rzecz organizatora Mistrzostw, tj. (...) poza terminem poniesienia wydatków określonym w § 2 ust. 2 pkt 1 umowy dotacji nr R.U. (...), co stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 9 pkt 1 uoondfp.

Rozstrzygając o odpowiedzialności Obwinionych Komisja dokonała analizy stopnia szkodliwości zarzucanego czynu dla finansów publicznych kierując się treścią art. 28 ust. 1a oraz ust. 2 uoondfp zwracając uwagę, że istota zarzucanego naruszenia sprowadza się do wydatkowania środków z dotacji poza okresem określonym w umowie w sprawie jej przyznania. Przedmiotem wydatku było opłacenie opłaty za udział w Mistrzostwach na rzecz organizatora. Komisja podkreśliła, że jak wskazał w wyjaśnieniach Obwiniony (1), niewniesienie opłat na rzecz organizatorów groziło dyskwalifikacją drużyny i tym samym wykluczało jej udział w Mistrzostwach. Zatem gdyby przedmiotowy wydatek nie został poniesiony, zadanie którego realizację wsparł Urząd Marszałkowski nie mogło by zostać w ogóle zrealizowane. RKO wskazała przy tym, że udział drużyny w Mistrzostwach skutkowało zdobyciem trzech medali, w tym jednego złotego.

RKO zwróciła również uwagę, iż zakwestionowany wydatek poniesiono w dniu 12 czerwca 2018 r., czyli już po zawarciu umowy o wsparciu realizacji zadania i blisko miesiąc po przekazaniu przez Urząd Marszałkowski środków na jego realizację. Komisja przyjęła za wiarygodne wyjaśnienia Obwinionego (1), iż nie był świadomy tego, „że środki przekazane tak wcześnie należy uruchomić tak późno, tzn. dopiero w terminie od dnia 26.06 czyli terminu faktycznego rozpoczęcia się rozgrywek Mistrzostw Europy”.

Komisja oceniając okoliczności sprawy zwróciła również uwagę, iż Obwinieni wykonywali swoje obowiązki społecznie. Komisja podkreśliła też, iż uzasadnione jest również w sprawie wzięcie pod uwagę struktury organizacyjnej stowarzyszeń, która zwykle odmienna jest od struktury jednostek sektora finansów publicznych. Organizacje te często opierają się na pracy społecznej członków i nie dysponują rozbudowanymi strukturami administracyjnymi, czy wsparciem służb prawnych. Stąd w świetle doświadczenia życiowego przy ocenie ich działań należy stosować inne miary niż w przypadku pracowników jednostek sektora finansów publicznych.

Komisja zważyła również, że wymiar finansowy naruszenia, tj. kwota 7000 zł, nie jest kwotą znaczną, jak również na okoliczność, iż środki te zostały zwrócone na rachunek Urzędu Marszałkowskiego wraz z należnymi odsetkami i kosztami.

Przedstawione wyżej okoliczności, w ocenie Komisji dały podstawę do zastosowania art. 28 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, zgodnie z którym nie dochodzi się odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, którego stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy.

Stąd też RKO, na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 7 w związku z art. 28 ust. 1 uondfp, umorzyła postępowanie wobec Obwinionych.

Od tego orzeczenia odwołanie, na niekorzyść Obwinionych, wniósł 21 stycznia 2019 r. Rzecznik zarzucając orzeczeniu bezpodstawne przyjęcie, iż w ustalonych okolicznościach popełnienie przez Obwinionych zarzucanego czynu posiada znikomy stopień szkodliwości dla finansów publicznych i tym samym sytuowane jest poza podstawą wymiaru kary upomnienia.

W ocenie Rzecznika ustalone w trakcie postępowania okoliczności zarzucanego naruszenia należy określić jako typowe w kontekście analogii dla podobnych rodzajowo spraw, i można je sprowadzić do twierdzenia, że Obwinieni nie znali treści podpisanej przez siebie umowy stanowiącej podstawę przekazania dotacji, nadto na tle wymaganej dwuosobowej reprezentacji podmiotu otrzymującego dotację i związanej z tym odpowiedzialności działali na podstawie wzajemnego zaufania.

W ocenie Rzecznika powołane przesłanki stanowią o istotnym naruszeniu przez Obwinionych kryterium dołożenia staranności wymaganej od osoby odpowiedzialnej za wykonanie obowiązku, którego niewykonanie lub nienależyte wykonanie stanowi czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych.

Zdaniem Rzecznika argumentacja Komisji, co do znikomej szkodliwości zarzucanego czynu, winna zostać oddalona. Rzecznik wskazał, iż poza ramami niniejszego postępowania sytuować należy rankingi medalowe, gdyż fakt wyników sportowej rywalizacji na tle zdobycia określonej liczby medali sportowych bądź ich braku nie ma żadnego związku z przedmiotem oceny prawnej dokonywanej w niniejszym postępowaniu, która sprowadzona jest do przedmiotu wydatkowania przez beneficjenta dotacji zgodnie z umową i z przepisami prawa. W ocenie Rzecznika błędne jest również umiejscowienie w ramach przedmiotu dyspozycji art. 28 uondfp stanu, w którym RKO przyjęła za wiarygodne wyjaśnienia Obwinionego (1), iż nie był świadomy tego, „że środki przekazane tak wcześnie należy uruchomić tak późno, tzn. dopiero w terminie od dnia 26.06 czyli terminu faktycznego rozpoczęcia się rozgrywek Mistrzostw Europy”. Zdaniem Rzecznika powołana okoliczność jednoznacznie wskazuje na nieznaną podstawowych zasad i warunków podpisanej umowy, stanowiącej podstawę przekazania i wykorzystania otrzymanych przez beneficjenta środków publicznych w formie dotacji, przy czym nadto Rzecznik odmiennie od Komisji powołane wyżej przez Obwinionego na rozprawie stwierdzenia traktuje jako zwiększające stopień szkodliwości czynu dla finansów publicznych

W ocenie Rzecznika poza zakresem dyspozycji art. 28 uondfp w ustalonym stanie umiejscowić należy również argumentację, iż wymiar finansowy naruszenia, tj. kwota 7000 zł, nie jest kwotą znaczną. Rzecznik za linią orzeczniczą Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (orzeczenie GKO z 30 czerwca 2007 r., DF/GKO/Odw.4900-35/39/07/1535) wskazuje, iż szkodliwość czynu naruszającego dyscyplinę finansów publicznych jest pojęciem szerszym niż szkoda rozumiana jako konsekwencja działania lub zaniechania wymierzonego w przedmiot ochrony finansów publicznych.

Zdaniem Rzecznika z ustaleń Komisję jednoznacznie wynika, że Obwinieni:

- bezspornie mieli możliwość innego zachowania, które pozwoliłoby uniknąć naruszenia dyscypliny finansów publicznych pod warunkiem zachowania należytej staranności związanej z podstawową analizą zawartej przez nich treści umowy,
- bezwzględnie powinni znać i stosować regulacje prawne dotyczące wydatkowania otrzymanych dotacji, których literalnie powtórzenie w istocie umiejscowione było postanowieniach zawartej umowy.

W opinii Rzecznika oddalić należy jako stanowiącą podstawę umorzenia okoliczność, iż Obwinieni wykonywali swoje obowiązki społecznie, sytuowaną w kontekście oceny Regionalnej Komisji Orzekającej.

Rzecznik podniósł także, iż nieznanie bliżej „kryteria doświadczenia życiowego”. którym posługuje się Komisja w rozstrzygnięciu niniejszej sprawy winny zostać oddalone, bowiem jak wprost wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego Akademicki Zespół Sportowy jako beneficjent „od lat” wielokrotnie i powtarzalnie otrzymywał i otrzymuje dotacje na realizację zadań publicznych z budżetów jednostek samorządu terytorialnego i obsługiwany był i jest w zakresie prowadzenia ksiąg - nie rozliczając dotacji - przez wyspecjalizowany podmiot Biuro Rachunkowe „(...)”, zatem w sprawie nie występują jakiegokolwiek okoliczności „doświadczenia życiowego” lecz wyłącznie stwierdzone zaniechanie realizacji przez Obwinionych podstawowych obowiązków beneficjenta dofinansowania związanych z zapoznaniem się z ciężącymi na nich prawami i obowiązkami. W tym miejscu za linią orzecniczą Głównej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych (np. orzeczenie z dnia 25 maja 2017 r., sygn. BDF1.4800.95.2016) stwierdzić należy, iż osoby działające w imieniu beneficjenta otrzymującego dofinansowanie mają obowiązek zapewnić taki sposób rozliczeń z kontrahentami zewnętrznymi, aby środki z dotacji były wykorzystane zgodnie z warunkami jej udzielenia, czyli zgodnie z treścią umowy.

W kontekście akcentowanego przez Komisję zwrotu środków Rzecznik zwrócił uwagę na fakt, iż termin zwrotu w istocie związany był z decyzją nowego Zarządu Stowarzyszenia, która zdeterminowana była czynnościami prowadzonego postępowania zmierzającymi do wyegzekwowania należnej Województwu kwoty dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, czego wyrazem było sporządzenie w dniu 10 lipca 2018 r. tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji należności pieniężnych, związanych z przedmiotem rozpatrywanego wykorzystania dotacji niezgodnie z przeznaczeniem.

W ocenie Rzecznika całokształt zakreślonej podstawy umorzenia postępowania wobec Obwinionych w świetle ustalonych okoliczności faktycznych i ich prawnej oceny nie znajduje uzasadnienia w dyspozycjach art. 28 ust. 1 w zw. z ust. 2 uondfp i winien być sytuowany w ramach dyrektyw wymiaru kary określonych art. 33 uondfp, co winno skutkować podstawą wymiaru kary uzasadnioną zakresem dyspozycji art. 35 uondfp.

GKO rozpoznając sprawę zważyła, co następuje.

GKO w pierwszej kolejności dokonała oceny stanu prawnego obowiązującego w czasie zarzucanego czynu i w czasie orzekania. Przepis art. 24 ust. 1 uondfp nakazuje by rozpoznając i oceniając popełniony czyn stosować przepisy ustawy obecnie obowiązującej, chyba że przepisy obowiązujące w chwili popełnienia czynu były względniejsze dla sprawcy. Do oceny czynów będących przedmiotem niniejszego postępowania, GKO postanowiła stosować przepisy obowiązujące w dniu orzekania, uznając iż przepisy obowiązujące w dacie zarzucanych czynów nie są względniejsze dla Obwinionych.

GKO rozpatrując sprawę wskazała, że z treści orzeczenia Komisji I instancji wywieść można, że w przedmiotowej sprawie za niezgodne z przeznaczeniem wydatkowanie dotacji uznała ona wydatkowanie środków z dotacji przed okresem określonym w umowie w sprawie jej przyznania. Termin wykorzystania dotacji określono na czas odbywania Akademickich Mistrzostwach Europy w Badmintonie w (...), tj. od 26.06.2017 r. do 18.07.2017 r., podczas gdy zakwestionowany wydatek związany z opłaceniem opłaty za udział w tych mistrzostwach na rzecz organizatora poniesiono w dniu 12 czerwca 2017 r. Istotą natomiast odwołania Rzecznika była kwestia, czy w przedstawionych okolicznościach sprawy zasadne jest uznanie przez RKO, że stopień szkodliwości zarzucanego Obwinionym naruszenia dyscypliny finansów publicznych jest znikomy.

GKO zwróciła uwagę, że istotą naruszenia dyscypliny finansów publicznych z art. 9 pkt 1 uoondfp jest wydatkowanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem określonym przez udzielającego dotację. Zdaniem GKO fakt wydatkowania środków pochodzących z dotacji w terminie innym niż określony w umowie dotacyjnej nie musi być tożsamy z wydatkowaniem środków niezgodnie z przeznaczeniem. Zgodnie ze słownikowym rozumieniem termin "przeznaczyć" oznacza "określić z góry cel, któremu ma służyć dana rzecz, przekazać coś dla kogoś, na czyjś użytek, na czyjąś korzyść". "Przeznaczeniem" jest z kolei "praktyczny cel, do którego coś jest przeznaczone, zakwalifikowanie, któremu dana rzecz służy, zastosowanie". (por. L. Lipiec-Warzecha, *Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Komentarz*, Wolters Kluwer, Warszawa 2012, s. 121). Sądy administracyjne wielokrotnie przyjmowały za doktryną stanowisko odnośnie do rozumienia pojęcia "przeznaczenie" (por: wyrok NSA w Warszawie z dnia 10 lutego 2009 r., sygn. akt II GSK 777/08) oraz wskazywały, że pojęcie wykorzystania dotacji niezgodnie z przeznaczeniem rozumiane jest wąsko i polega w szczególności na zapłacie, ze środków pochodzących z dotacji, za inne zadania niż te, na które dotacja była udzielona. Tak więc, zdaniem GKO, przeznaczenie dotacji utożsamiać należy z celem lub opisem zakresu rzeczowego zadania, na którego realizację są przekazywane środki dotacji, o których mowa w art. 250 pkt 1 ustawy z 27 sierpnia 2009 o finansach publicznych, a nie z terminem wykorzystania dotacji, o którym mowa w art. 250 pkt 2 tej ustawy. Stąd też GKO dokonała analizy zarzucanego Obwinionym czynu nie z punktu widzenia terminu poniesienia wydatku ze środków pochodzących dotacji, lecz z punktu widzenia zakresu rzeczowego tego wydatku. GKO zwróciła uwagę, że z kalkulacji kosztów zadania (która na podstawie ust. 5 umowy dotacyjnej jest integralną częścią tej umowy) wynika, że Wnioskujący powinien ze środków dotacji opłacić kwotę zakwaterowania i wyżywienia, a nie kwotę wpisowego, która miała być sfinansowana ze środków własnych. Tak więc do wydatkowania środków dotacji niezgodnie z przeznaczeniem doszło dlatego, że zostały one przeznaczone na pokrycie opłaty za udział Akademickich Mistrzostwach Europy w Badmintonie w (...) (*participation fee*), a nie dlatego, że płatność ta dokonana została w dniu 12 czerwca 2017 r. Jest to zgodne z wyjaśnieniami Obwinionego (2), który stwierdził, że wobec niemożności pozyskania środków z innych źródeł doszło do uruchomienia środków dotacji „*pomimo tego, iż zgodnie z umową miały być one wykorzystane w innym czasie i na inne płatności*”.

Zdaniem GKO, wina Obwinionych w tym zakresie nie budzi wątpliwości. W szczególności GKO podziela pogląd wyrażony przez Rzecznika w odwołaniu, że „*mieli oni możliwość innego zachowania, które pozwoliłoby uniknąć naruszenia dyscypliny finansów publicznych pod warunkiem zachowania należytej staranności związanej z podstawową analizą zawartą przez nich treści umowy*”.

W takiej sytuacji GKO rozważyła zasadność argumentów RKO w zakresie ustalenia stopnia szkodliwości popełnionego naruszenia. Stopień szkodliwości jest elementem, który komisja

orzekająca musi przeanalizować (por. wyrok WSA w Warszawie z 14 lutego 2017 roku, V SA/Wa 447/16), przy czym szkodliwość określonych deliktów finansowych dla finansów publicznych podlega stopniowaniu, któremu przypisane są określone skutki prawne (por. *Ustawa o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Komentarz*, red. W. Misiąg, CH Beck, Warszawa 2017). W przypadku naruszenia dyscypliny finansów publicznych, którego stopień szkodliwości dla finansów publicznych jest znikomy odpowiedzialności w tym zakresie się nie dochodzi. Przy ocenie stopnia szkodliwości uwzględnić należy wagę naruszonych obowiązków, sposób i okoliczności ich naruszenia, a także skutki naruszenia, przy czym przy ocenie stopnia szkodliwości dla finansów publicznych naruszenia dyscypliny finansów publicznych wywołującego skutki finansowe bierze się pod uwagę w szczególności wysokość skutku finansowego.

Zdaniem GKO wywód przeprowadzony przez Komisję I instancji, który doprowadził do uznania stopnia szkodliwości za znikomy, jest prawidłowy. Kluczowe w przedstawionych okolicznościach sprawy jest, w ocenie GKO, stwierdzenie, że „*gdyby przedmiotowy wydatek nie został poniesiony, zadanie którego realizację wsparł Urząd Marszałkowski nie mogło by zostać w ogóle zrealizowane*”. Dodatkowo, wbrew twierdzeniom Rzecznika, nie można też pominąć faktu, że udział w mistrzostwach doprowadził do zdobycia trzech medali. Jest to element pozwalający uznać, że zadanie sfinansowane ze środków dotacji charakteryzowało się wysoką efektywnością i jakością, czyli kryteriami, które powinny być brane pod uwagę, na podstawie art. 17 ustawy z 24 kwietnia 2003 r. o organizacjach pożytku publicznego i wolontariacie, przy ocenie zadań zleczanych przez organ administracji publicznej realizowanych przez organizacje pożytku publicznego. GKO podzieliła przy tym uwagę Rzecznika, że fakt, że kwota naruszenia w wysokości 7000 zł nie jest znaczna, w okolicznościach sprawy ma drugorzędne znaczenie, ważniejsze są rozważania odnośnie do okoliczności i skutków naruszenia. GKO podkreśla przy tym, że w rzeczywistości niezgodne z przeznaczeniem wydatkowanie środków dotacji przez zapłatę opłaty za udział ma bezpośredni i ścisły związek z realizacją zadania pn. „*Udział akademickiej reprezentacji Województwa (...) w badmintonie w Akademickich Mistrzostwach Europy w (...) w dniach od 26.06.2017 r. do 04.07.2017 r.*”. Zarzucone Obwinionym naruszenie, polegające na poniesieniu wydatku na inną pozycję wyszczególnioną w kosztorysie, ale z nią ściśle związaną, nie doprowadziło do sytuacji, w której zadanie określone w nazwie umowy dotacyjnej nie zostało wykonane. Nie bez znaczenia pozostaje także fakt zwrotu wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem dotacji, tym samym brak uszczerbku w tym zakresie dla finansów publicznych. Prawdą jest, że to nie Obwinieni dokonali zwrotu, jednak wobec powyżej wskazanych okoliczności przemawiających na korzyść Obwinionych uwzględniając wykonanie zdania oraz niewystąpienie faktycznych strat dla finansów publicznych, nie można zidentyfikowanych nieprawidłowości uznać za szkodliwe w stopniu wyższym niż znikomy.

Biorąc powyższe pod uwagę, GKO orzekła, jak w sentencji.